

תפ"ח 3069/09/21 - מדינת ישראל נגד סבריה בואב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 3069-09-21 מדינת ישראל נ' בואב(עציר)

לפני כבוד השופט יוסי טופף - אב"ד כבוד השופט עודד מאור כבוד השופטת מעין בן ארי
המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רביד שיפמן
מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד
הנאשמת:

סבריה בואב
ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורן

החלטה

1. לפני בקשה מטעם הנאשמת, באמצעות ב"כ עו"ד מיכל קורן, לדחיית מועדי הדיון הקבועים לשמיעת עדים והצגת ראיות - לימים 9.3.2023 ו-14.3.2023 (להלן: "**הבקשה**").

2. הבקשה התבססה על שני נימוקים עיקריים: האחד, עתירה לגילוי ראיה שהוגשה מטעם ההגנה לשופט תורן והדיון בה טרם הסתיים; השנייה, בקשה שהעבירה ההגנה למאשימה לקבלת חומרי חקירה נוספים. לאור זאת, כך נטען, יש לדחות את שלב הצגת הראיות עד ל"קבלת התמונה המלאה", לבל תיפגע הגנת הנאשמת ועל מנת להימנע מאפשרות של זימון עדים פעם שנייה, ככל שיתקבלו חומרי חקירה נוספים בעניינם. ב"כ הנאשמת הבהירה כי "ההגנה תסכים למעצרה של הנאשמת ככל שתוגש בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים ככל שלא תהיה התפתחות דרמטית".

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רביד שיפמן, התנגדה לביטול גורף של מועדי ההוכחות עד לבירור העתירה לגילוי ראיה והבקשה לקבלת חומרי חקירה נוספים. נטען, בין היתר, כי מרבית חומרי החקירה שנתבקשו מהמאשימה הועברו זה מכבר להגנה; חומרים נוספים שנתבקשו הוזמנו ויועברו להגנה מיד עם קבלתם; ביחס לפרט אחד שנתבקש צוין כי הנושא בבדיקה וביחס לחומרים שבמחלוקת טרם הוגשה בקשה מתאימה מאת ההגנה לבית המשפט.

4. בהינתן האמור בתגובת המאשימה, ניתנה להגנה זכות תשובה, אך זו בחרה להגיש מסמך שכותרתו:

"בקשה לדחיית מועדי דיון", שלא נכללה בו כל התייחסות לתגובת המאשימה. ב"כ הנאשמת שבה וביקשה לדחות את שמיעת הראיות בשלב זה עד שההגנה תחזיק בידה את כלל הראיות, שלהבנתה טרם התקבלו לידיה, אחרת עשויה להיפגע הגנת הנאשמת.

5. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ב"כ הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה. להלן אבאר טעמיי.

6. ביום 2.9.2021 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום, המייחס לה את העבירות הבאות: רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

ביום 14.9.2022 הוגש מענה מטעם הנאשמת, ממנו עולה כי הנאשמת כופרת במיוחס לה ועומדת על חפותה.

7. מאז הגשת כתב האישום חלפה תקופה ארוכה של כשנה וחצי. הנאשמת עצורה וממתנה כל העת לקידום משפטה בעודה מאחורי סורג ובריח. במהלך תקופה זו הוחלפו הסנגורים ואף הוחלף המותב שנקבע לדון בתיק זה. עתה, בשלה העת לפתוח את שלב ההוכחות.

8. יודגש, מועדי ההוכחות נקבעו במעמד ב"כ הצדדים, כך בדיון שהתקיים ביום 10.1.2023, תוך התחשבות בבקשת ב"כ הנאשמת להעמיד לרשותה פרק זמן מספק כדי להיערך לשלב ההוכחות, בהתחשב במועד העברת ייצוג הנאשמת לטיפול.

9. ודוקו, העתירה לגילוי ראיה הוגשה לבית המשפט ביום 20.2.2023 על ידי מעורב אחר בפרשייה, ואילו הנאשמת שלפנינו ביקשה להצטרף לעתירה זו רק ביום 26.2.2023, היינו כחודש וחצי לאחר שנקבעה תכנית המשפט לשמיעת העדים. יתר על כן, בקשה לקבלת חומרי חקירה נוספים לא הוגשה עד כה מאת ההגנה לבית המשפט. עולה מכל המקובץ, כי אין זה מן הנמנע שההגנה עשויה להגיש בקשות דחיי נוספות, בעקבות בקשות לקבלת חומרי חקירה אשר כשלעצמן טרם הוגשו, כפי העולה מתגובת המאשימה. ההגנה מצדה בחרה מסיבותיה שלא להתמודד עם עמדת המאשימה בתגובתה לבקשה, וחלף זאת בחרה להגיש שוב "בקשה" לדחיית דיונים עד לקבלת כל חומרי החקירה שלשיתתה טרם קיבלה.

10. בהקשר זה, ראוי להפנות להחלטת בעת המשפט העליון, מפי כב' השופט י' עמית בבש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2010), שם נאמר בין היתר כך:

"התנהלות זו ממחישה עד כמה ההליך הפלילי הפך למסורבל בשל ההליכים הנלווים לתיק העיקרי, ודומה כי הליכים אלה הולכים ותופסים את מרכז הבימה במקום ההליך העיקרי עצמו. הנה כי כן, המחוקק קבע סד זמנים של תשעה חודשים לסיום משפט כאשר הנאשם שווה במעצר (ולגבי קטין ששה חודשים), אך יש ופרק זמן נכבד מתבזבז לריק בהמתנה עד למתן החלטה בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ או בהמתנה לתעודת חיסיון או בעתירה לפי סעיף 44-45 לפקודה, והמקרה שבפנינו יוכיח.

לטעמי, לא בכל מקרה בו מוגשות בקשות מעין אלה, יש לעכב את שמיעת התיק העיקרי. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, בין היתר, בהתחשב בהיקף הראיות, במספר העדים שאמורים להישמע ובתוכן עדותם הצפוי. לעיתים, החומר המתבקש במסגרת סעיף 74 לחסד"פ או במסגרת עתירה לגילוי ראיה, רלוונטי לחלק צר של זירת המחלוקת או רלוונטי לעד אחד או שניים, כך שניתן לקדם את התיק העיקרי, ולשמוע לפחות חלק מהעדים עד להכרעה בבקשות שהוגשו על ידי ההגנה. לעיתים, ניתן לשמוע אף את העדים העיקריים, ואם וככל שיתעורר צורך בעקבות החלטה שניתנה בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ או בעתירה לגילוי ראיה, לחזור ולזמנם להעיד. שומא אפוא על המותב הדן בתיק העיקרי לבחון בכל מקרה ומקרה אם יש בהליכים הנלווים כדי להצדיק דחיית המועד למתן תשובה לכתב האישום או את מועד שמיעת הראיות בתיק".

כמו כן, ראו: בש"פ 1653/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.3.2011).

11. במקרה דנא, כתב האישום הוגש לפני כשנה וחצי והוא חובק **170 עדי תביעה**. על כן, אף בהינתן כי ההגנה עשויה לקבל חומרי חקירה נוספים, שיתכן וישמשו בסיס לבקשה לזימון חוזר של מי מעדי התביעה, ככל שמדובר בחומרי חקירה רלוונטיים בעניינם, הרי שניתן לנצל את מועדי ההוכחות הראשונים לעדים אחרים, שלגביהם אין חשש שכזה.

12. בנסיבות אלו, על הצדדים לתאם מי עדי התביעה ישמעו במועד ההוכחות הראשונים, בהתאם לאמור לעיל.

13. **מכל המקובץ, הבקשה נדחית.**

מועדי ההוכחות שנקבעו בדיון מיום 10.1.2023 נותרים ללא שינוי.

14. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

